

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Пловдив, 07.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова
Членове: Михаела Хр. Буюклиева
                  Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
в присъствието на прокурора И. Г. Даскалов
като разглежда докладваното от Магдалина Ст. Иванова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215000600217 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. 21 НПК.

С присъда № 260002 от 01.02.2021 г., постановена по НОХД № 463/2019 г. по описа на Старозагорския окръжен съд, подсъдимият Д. Т. Д. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 119 вр. чл. 115 НК, поради което и при условията на чл. 54 НК е осъден на три години лишаване от свобода, като е признат за невинен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 115 НК.

На основание чл. 66, ал. 1 НК така наложеното на подсъдимия Д.Д. наказание от три години лишаване от свобода е отложено за изтърпяване с изпитателен срок от пет години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 59 от НК от така наложеното на подсъдимия Д. наказание лишаване от свобода е приспаднато времето, през което същият е бил задържан и с мярка за неотклонение „домашен арест“, считано от 17.09.2016 г. до 17.05.2017 г.

С присъдата подсъдимият е осъден да заплати направените по делото разноски и тези от частните обвинители. Извършено е и разпореждане с приложените по делото веществени доказателства.

Срещу така постановената присъда в нейната оправдателна част е постъпил бланкетен протест от Окръжна прокуратура – Стара Загора с оплакване за необоснованост, незаконосъобразност и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане протестираната присъда да бъде отменена, като вместо това въззивният съд постанови нова, с която подсъдимият Д. да бъде признат за виновен и осъден по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 115 НК.

Срещу така постановената присъда в нейната оправдателна част е постъпила бланкетна жалба от адв. Б.К., в качеството му на повереник на частните обвинители В.З.Д. и Х.Д.Д., с оплаквания за нейната незаконосъобразност и необоснованост. С жалбата се прави искане присъдата да бъде отменена като вместо това бъде постановена нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен и осъден по обвинението за престъпление по чл. 115 НК.

Срещу така постановената присъда е постъпила жалба и допълнение към нея от адв. М.К. в качеството ѝ на защитник на подсъдимия Д.Д. с оплакване за незаконосъобразност, необоснованост и допуснати съществени процесуални нарушения. В този смисъл се иска атакуваният съдебен акт да бъде отменен, като вместо това бъде постановен нов, с който подсъдимият да бъде признат за невинен и оправдан и алтернативно – присъдата да бъде отменена и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В пледоарията си пред настоящата инстанция представителят на Апелативна прокуратура - Пловдив не поддържа протеста и предлага атакуваната с него присъда да бъде потвърдена като възразява единствено срещу мотивите на окръжния съд в частта им, в която е приел, че едно от установените наранявания на пострадалия е причинено от самия него. По отношение на въззивните жалби изразява становище за тяхната неоснователност и предлага да бъдат оставени без уважение.

Частните обвинители и техният повереник поддържат въззивната си жалба и направеното с нея искане. Счита, че жалбата на

подсъдимия е неоснователна, поради което молят да бъде оставена без уважение.

Подсъдимият и неговият защитник поддържат жалбата си и направеното с нея искане. По отношение на протеста и жалбата на частните обвинители излагат доводи за тяхната неоснователност и предлагат същите да бъдат оставени без уважение.

Въззивният съд, след като се запозна с доказателствата по делото, с атакувания съдебен акт и обсъди становищата на страните, съобразно правомощията си по чл. 313 и чл. 314 НПК, намира и приема за установено следното:

Протестът и жалбите са процесуално допустими, а разгледани по същество - неоснователни.

За да постанови обжалваната присъда, Старозагорският окръжен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Д. Т. Д. и свидетелят К.Х.К.. били от град С.З.. Двамата имали обща страст – риболова, покрай който се запознали се някъде след 2010 г. После започнали да ходят заедно за риба с автомобила на свидетеля К.Х.К.. - л.а. „П.“, тъмнозелен, с рег. № **.

Пострадалият Д.Х.Д.. живеел в град П. със съпругата си и сина си - свидетелите В.З.Д. и Х.Д.Д.. Семейството притежавало л.а. марка „О.“, модел „К.“, жълт на цвят, с рег. № **, собствеността на който не била прехвърлена по предвидения в закона ред.

Пострадалият Д.Д., иначе работлив, добър по характер и грижовен към семейството си, след употреба на алкохол ставал сприхав, заядлив и раздразнителен, налитал на бой без причина.

Пострадалият Д.Д., също като подсъдимия, бил страстен рибар.

В началото на лятото на 2016 г. подсъдимият Д.Д. и свидетелят К.К. били на риболов на язовир „Ч.“, намиращ се в околностите на град С.З.. Там двамата се запознали с пострадалия Д.Д. и неговия приятел - свидетеля П.И.П.. Подсъдимият и пострадалият толкова си допаднали (запознанството между двамата рибари не минало без употреба на алкохол), че се разбрали и друг път да ходят заедно за риба. Преди да се разделят, пострадалият Д.Д. дал на подсъдимия Д.Д. да му поправи две макари за въдици.

На 16.09.2016 г. пострадалият Д.Д. се обадил по телефона на подсъдимия Д.Д., за да попита дали са готови въдиците му. Подсъдимият потвърдил и двамата се уговорили да се видят на следващия ден и да отидат за риба.

На 17.09.2016 г. сутринта пострадалият Д.Д., придвижвайки се с лекия си автомобил „О.“, пристигнал в град С.З.. Отишъл до дома на свидетеля П.П., с когото се били разбрали да ходят заедно за риба. След като двамата потеглили от дома на свидетеля, пострадалият обяснил на приятеля си, че има уговорка за риболов и с подсъдимия Д.Д.. Отбили се до дома на подсъдимия и го взели със себе си.

Преди да тръгнат към яз. „К.“, в околностите на който подсъдимият знаел добро място за риболов и където обещал да заведе новите си приятели, подсъдимият и пострадалият си купили алкохол от град С.З.. Подсъдимият си купил бира „А.“ в бутилка от 2 л, а Д.Д. си взел ракия - около 1.5 л. И тримата рибари имали намерение да пренощуват на мястото за риболов.

Заведени от подсъдимия, тримата мъже се установили да ловят риба в района на старите рибарници, разположени на около 2 км от язовир „К.“, северно от село В., община П.. В началото на риболова, наоколо имало и други рибари, но те си отишли и тримата приятели останали сами.

Избраното място за риболов представлявало плато на дига (в разрез с формата на трапец), с височина на дигата около 3 м, а широчина на платото - около 4 м. Рибарникът бил от северния скат на дигата. От южния скат на дигата растяла върба, високите клони на която хвърляли сянка над платото на дигата.

Още в началото на риболова тримата рибари - подсъдимият Д.Д., пострадалият Д.Д. и свидетелят П.П., започнали да пият. Малко преди 16.00 часа пострадалият се обадил по телефона на съпругата си - свидетелката В.Д., за да ѝ каже, че вечерта няма да се прибира, тъй като ще ношува на мястото за риболов. По говора съпругата му разбрала, че е употребил алкохол.

Времето било горещо и пострадалият решил да премести автомобила си под върбата. При извършване на тази маневра обаче, л.а. „О.“ се хлъзнал по южния скат на дигата, паднал в дерето под него и заседнал.

Колкото и да се опитвал, пострадалият не успял да извади колата си от дерето и да я качи върху платото на дигата. Подсъдимият се обадил по телефона на свидетеля К.К., който добре знаел това място за риболов и го помолил след работа да дойде при тях, за да изтеглят с неговата кола лекия автомобил на пострадалия от дерето. Пострадалият се включил в разговора и казал на свидетеля К.К. като идва, да вземе някакво мезе, защото имали пиене, но не и храна.

Около 20.00 - 20.30 часа, след като напазарувал месо за скара, свидетелят К.К. пристигнал при компанията. Заварил и тримата си познати видимо повлияни от алкохол. Ползвайки теглич, със своя л.а. „П.“ рег. № ** свидетелят К. успял да изтегли върху платото на дигата л.а. „О.“ на пострадалия, като подсъдимият Д. и свидетелят П. бутали колата отзад. Двата автомобила - л.а.„П. и л.а. „О.“, паркирали върху дигата, под върбата, един след друг, ориентирани с предната си част в посока - запад, като автомобилът на пострадалия бил зад този на свидетеля. На около два метра пред лекия автомобил на свидетеля К.К. запалили огън.

Въдицата на свидетеля К., хвърлена с плувка във водата, била срещу огъня. В най-източна посока спрямо върбата, а и спрямо въдиците на останалите рибари, била заложена въдицата на свидетеля П..

Пострадалият Д. заложил две въдици - една до тази на свидетеля К. и втора, на около десетина метра от нея, в западна посока.

Още по - на запад, на разстояние от няколко десетки метра от втората въдица на пострадалия, били въдиците на подсъдимия Д.. Там било и рибарското му столче, ситуирано към средата на платото, в напречно направление. На няколко метра от столчето, в посока североизток, подсъдимият бил оставил сака си, а до него ножа си, поставен в кафява кожена кания (ножница).

По мръкнало, четиримата мъже се събрали около огъня. Направили жар. Свидателят К. започнал да приготвя и пече донесеното от него месо за скара. Там, около огъня, между подсъдимия Д. и пострадалия Д. възникнало спречкване, като нито

свидателят К., нито свидетелят П., разбрали точната причина за него, но било

нещо, свързано с риболова. Конфликтът почти прераснал във физически сблъсък, тъй като подсъдимият Д., значително по-нисък на ръст от пострадалия, който бил едър и висок мъж, се изправил, надвесил се над седналия Д. и опъвайки го за дрехата, започнал да му крещи нещо в лицето. Свидетелят К. обаче се намесил и издърпал подсъдимия настрана. Разправията се уталожила. Подсъдимият останал край огъня, без да сяда. От лекия автомобил на пострадалия ечала силна музика и мъжете трудно си чували приказката.

Малко време след свадата край огъня, подсъдимият напуснал очертанятия му и тръгнал към въдиците си. Седнал на рибарското столче, обърнат с гръб към рибарника и започнал да закача светулки на въдиците си. Не след дълго пострадалият Д. също напуснал огъня и тръгнал в посоката, в която се отдалечил подсъдимият Д.. Взел незабелязано ножа на подсъдимия, оставен до сака му, извадил го от канията и изненадващо за подсъдимия, го пернал с острието на ножа по главата, като едновременно с това ритнал рибарското столче, върху което последният седял. Подсъдимият паднал на земята, после се изправил на колене и в момент, в който пострадалият бил с гръб към него, сключил двете си ръце около кръста му, като по този начин успял да прихване лявата му ръка. Д.Д., който държал ножа в дясната си ръка, продължил да замахва с него към подсъдимия, опитвайки се да се освободи от захвата му. В резултат на това, пострадалият порязал с ножа подсъдимия в областта между първата и втората предкиткови кости на лявата ръка. В динамично развилата се ситуация, търсейки да удари с ножа подсъдимия, който бил провиснал зад гърба му, пострадалият се самонаранил, причинявайки си прободно-порезно нараняване в долната трета на корема. Подсъдимият успял да се изправи и да вземе ножа от ръката на Д.Х.Д... Изправен с лице срещу пострадалия, с ножа му нанесъл два удара в жизненоважни области - в основата на шията вляво и в гръдния кош вляво. Пострадалият паднал по гръб на земята. От трите прободно-порезни рани по тялото му течала кръв.

Веднага след това подсъдимият Д. се развикал, търсейки помощ от мъжете край огъня. Извикал към свидетеля К.: „К., К., ела да видиш какво ми направи!“. Тъй като физическата схватка между пострадалия и подсъдимия се развила в непродължителен отрязък от време, свидетелите К. и П. разбрали за нея едва в момента, в който подсъдимият се развикал.

Единствено преди това свидетелят К. дочул някакъв неясен шум, който определил като тупурдия.

Свидетелят П. хукнал веднага към подсъдимия и приятеля си, последван от свидетеля К., който се позабавил малко, за да избърше ръцете си, защото били мазни от скарата.

Свидетелите П. и К. заварили пострадалият легнал по гръб, по средата на билото на дигата. До него стоял прав подсъдимият. Пострадалият бил целия в кръв. Не реагирал когато свидетелят П. го попитал какво е станало. Единствено изпъшкар. Свидетелите не могли да преценят какви наранявания е получил, но видимо състоянието му било тежко. Свидетелят К. казал на подсъдимия Д. да се обади на тел. 112, но последният настоял, че е най-добре да откарат пострадалия в болница. Тримата мъже сложили пострадалия в едно одеяло, което свидетелят П. донесъл от автомобила му и така го пренесли до л.а. „П., собственост на свидетеля К.. Там оставили пострадалият легнал на задната седалка. После свидетелят К. и подсъдимият Д. събрали набързо каквото се сетили от багажа си, както и рибарските си принадлежности, прибрали ги в л.а. „П.“ и потеглили заедно с пострадалия към град П.. Свидетелят К. управлявал автомобила си, а подсъдимият Д. Т. Д. бил до него, на предната седалка.

След като останал сам, свидетелят П. угасил огъня, събрал каквото е останало от багажа и рибарски принадлежности. После, управлявайки л.а. „О.“ на пострадалия, потеглил също към град П..

Свидетелят К., съпровождан от подсъдимия и с пострадалия на задната седалка, успял да пристигне с л.а. „П.“ във ФСМП на град П. около 21.45 часа. По това време дежурен лекар била свидетелката д-р Н.Д.К.. Тя стояла на терасата на лечебното заведение когато видяла, че пред него спира автомобил. Тръгнала веднага към автомобила, защото някой от мъжете, които излезли от него, ѝ извикал, че се нуждаят спешно от помощ. Попитала какво се е случило и подсъдимият Д. ѝ казал, че в колата има наръган човек. На следващия въпрос на свидетелката кой го е наръгал, подсъдимият отговорил; „Аз го наръгах!“. Още като видяла тялото на пострадалия на задната седалка, безжизнено и без признаци на живот, д-р К. разбрала, че е мъртъв. С носилка, донесена от шофьора на спешния център - А.К.Х., тялото на пострадалия било пренесено в сградата на лечебното заведение. Там, след направена

електрокардиограма, смъртта на Д.Х.Д.. била установена с категоричност. Свидетелката К. от личния си телефон се обадила в Полицейския участък в град П., сигнализирайки за случилото се. Пристигналите на място полицаи задържали подсъдимия.

Малко след идването на полицейските служители, във ФСМП – П. пристигнал и свидетелят П. с л.а. „О.“.

Тъй като подсъдимият Д. имал видима рана на главата (която и станала причина д-р К. да запомни, че именно той ѝ е отговорил, че е наръгал пострадалия), свидетелката К. настояла да му окажат медицинска помощ. Подсъдимият Д. Т. Д. категорично отказал.

Първоначалният оглед на трупа на пострадалия Д.Х.Д.. бил извършен във ФСМП - град П., където била установена и смъртта му, видно от съставения за това Протокол за оглед на местопроизшествие от 18.09.2016 г., с начален час на огледа 00.39 часа, към който е приложен фотоалбум (л. 16, т. 1 ДП, препис- л. 111, т. 5 ДП).

От заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебномедицинска експертиза на труп № 263/2016 г. (л. 62, т. 1 ДП) се установило, че при извършения оглед и аутопсия върху трупа на пострадалия Д.Х.Д., осъществени след транспортирането му в секционната зала на УМБАЛ „Проф. д-р С.К.“ АД - С.З., са установени:

- едно прободно - порезно нараняване в основата на шията в ляво, със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, плевра, лява сънна артерия, лява подключична вена, тялото на третия гръден прешлен;
- набиране на въздух в лявата плеврална кухина;
- въздушна емболия в дясната сърдечна половина;
- малокръвие на трупа и вътрешните органи;
- едно прободно - порезно нараняване на гръдния кош, ляво странично в осмо ляво междуребрис със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, плевра, осмо ляво ребро, долния дял на левия бял дроб, левия диафрагмален купол, дръжката на хоризонталната част на дебелото черво;
- едно прободно-порезно нараняване в долната трета на корема със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, коремница,

тънко черво;

- охлузвания на лицето и дясното коляно.

Вещите лица са заключили, че непосредствената причина за смъртта на Д.Х.Д.. е темповата кръвозагуба и въздушната емболия на сърцето, които са резултат от нараняването в основата на шията в ляво. Посочили са също, че установените три прободно - порезни наранявания са от действието на предмет с остър връх и с един режещ ръб (нож), че охлузванията на лицето и дясното коляно са от действието на твърди тъпи предмети и че нямат отношение към смъртта. В заключението е посочено, че смъртта на трупа отговаря на смърт от първото денонощие.

При огледа и аутопсията на трупа на пострадалия Д.Х.Д.. била взета кръв за определяне на алкохолното съдържание, като в резултат на изследването е установено наличие на етилов алкохол 2,63 промила - Протокол за химическа експертиза № 625/21.09.2016 г. (л. 79, т. 1 ДП).

На 17.09.2016 г. в 23.56 часа, била взета кръв от подсъдимия Д. Т. Д. за определяне на алкохолното съдържание, видно от съставените във ФСМП - К. Протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол или друго упойващо вещество и медицинско направление № 369 (л. 58 и л. 59, т. 1 ДП). При направеното изследване на пробата кръв се установило наличие на етилов алкохол 2.14 промила - Протокол за химическа експертиза № 621/19.09.2016 г. (л. 57, т. 1 ДП).

От заключението на съдебномедицинска експертиза на живо лице № 313/2016 г. (л. 73, т. 1 ДП), след извършен на 18.09.2016 г. към 01.30 часа преглед на подсъдимия Д. Т. Д., осъществен в РУ - К., се установило, че при подсъдимия са налични:

- порезна рана на главата в лявата тилно-теменна област на главата, от горе дясно към долу ляво, с дължина 2.5 см, с равни, неохлузени кръвопропити ръбове, остри ъгли, зееща, дълбока до 2 - 3 мм;

- повърхностна порезна рана на лявата ръка в областта между първа и втора предкиткови кости, с равни ръбове в дълбочина, до горния слой на същинската кожа, с дължина 1 см;

- кръвонасядане на лявата мишница;

- охлузвания на лявото рамо и двата лакътя.

В заключението е направен изводът, че порезните рани на главата и лявата ръка са причинени от действието на предмет с режещ ръб, какъвто е ножът, а останалите увреждания са от действието на твърди тъпи предмети. Вещото лице е посочило, че констатираните увреждания отговарят да са получени по времето и начина, отразени в предварителните сведения (прегледаният - подсъдимият Д.Д., е съобщил при прегледа, че са получени при свадата с пострадалия Д.Д.).

В заключението е посочено също, че установените при прегледа на подсъдимия Д. Т. Д. увреждания са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

На 18.09.2016 г., в 1.50 часа, започнало извършването на оглед на местопроизшествие, с място на огледа - стари рибарници, намиращи се северозападно от язовир „К.“ и на около 2 км северно от с. В., община П., видно от съставения протокол с приложен към него фотоалбум (л. 25, т. 1 ДП, препис - л. 113, т. 5 ДП). От югоизточния ъгъл на рибарника, в посока запад, на 34 м върху дигата бил установен нож в кожена кания с кафяв цвят (обект № 1), с дължина на ножа 26 см, с дължина на дръжката, в кафяв цвят 10.5 см и дължина на острието 15.5 см, с ширина на същото в основата 3 см. На 50 см от ножа, в североизточна посока спрямо него, била намерена и иззета угарка от цигара (обект № 2). В западна посока от ножа, върху дигата, било установено наличието на петна с червеникавокафяв цвят, с неправилна форма и размер, разпръснати по ширината на дигата, като в участъка от 30-ти метър до 37-ми метър върху дигата са установени множество такива петна, последното от които наподобява локва, течност от която била иззета с марлен тампон (обект № 3). На 47 метра западно от югоизточния ъгъл на този рибарник, в северната част на дигата било намерено рибарско столче, в сгънато положение, буркани и кутии, предназначени за риболов. На 16 метра западно от югоизточния ъгъл на рибарника, в южната част на дигата, били намерени три празни метални кутии от бира марка „П.“ 500 мл, обгоряло дърво и пепел от огън.

В хода на съдебното следствие пред окръжния съд също бил извършен оглед на мястото на извършване на деянието, при който се установило, че след позиционирането им спрямо една и съща опорна точка - огънят, съобщената от подсъдимия и свидетелите К. и П. разстановка на

мястото на риболов принципно отговаря на местоположението на различните обекти, установени при извършения оглед на местопроизшествие в хода на досъдебното производство (скица, Приложение № 3, л. 168 от НОХД към заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвена, за да онагледят констатациите на съда и съобщеното от подсъдимия и свидетелите при огледа). В заключението на съдебно-техническата експертиза, назначена от окръжния съд, е отбелязано, че липсва траен и ясен знак, указващ точното местоположение на избрания в протокола за оглед на местопроизшествие от досъдебното производство като ориентир югоизточен ъгъл на рибарника, който при това се измества спрямо водната повърхност.

Непосредствено след извършения оглед на трупа на пострадалия в манипулационната зала на ФСМП - П., били извършени огледи на л.а. „П.“, тъмнозелен на цвят, с рег. № **, собственост на свидетеля К. и на л.а. марка „О.“, модел „К.“, жълт на цвят, с рег. № **, ползван приживе от пострадалия Д., спрени на паркинга пред сградата на лечебното заведение.

Видно от протокола за оглед на л.а. „П.“, с приложен към него фотоалбум (л. 12, т. 1 ДП, препис - л. 110, т. 5 ДП), което действие по разследването започнало в 23.45 часа на 17.09.2016 г., освен въдици, други рибарски принадлежности и инструменти, в багажното отделение на автомобила били намерени и иззети:

- на предната лява седалка, върху хоризонталната ѝ част - сгъваем нож, в сгънато състояние, с халка в единия край, с черна пластмасова дръжка, от едната страна на която има скоба за закачане на колан, с дължина на ножа в сгънато положение 10.5 см, с дължина на острието 9 см и широчина в основата 1.4 см, иззет като обект № 1, изследван от Съдебномедицинска експертиза (СМЕ) на веществени доказателства № 95/16 г. под № 4;

- в раница от плат, с черен и червен цвят, оставена на пода, зад предната лява седалка, били намерени документи на името на свидетеля К.Х.К.. и нож, с оранжева пластмасова кания, с черно-бяла пластмасова дръжка, облепена с тиксо, с дължина на дръжката 10 см и дължина на острието 12 см, при ширина в основата 2.5 см, който нож е иззет като обект № 2, и е изследван от СМЕ на веществени доказателства № 95/16 г. под № 2;

- под пластмасова кофа, оставена зад предната дясна седалка, били установени чифт джапанки, черни на цвят, 45 номер, иззети като обект

№ 3, под който номер са изследвани и от СМЕ на веществени доказателства № 95/16 г.;

- в предната част на задната седалка отдясно, както и пред нея, върху мокета на пода и гуменото уплътнение на задната дясна врата били установени петна с неправилна форма, с червеникавокафяв цвят, като от пода, пред задната седалка вдясно от тези петна, била взета с марля проба - обект № 4 в протокола, изследвана от СМЕ на веществени доказателства № 95/16 г. като обект № 5.

Видно от протокола за оглед на л.а. „О. К.“, с приложен към него фотоалбум (л. 21, т. 1 ДП, препис - л. 112, т. 5 ДП), започнал в 01.00 часа на 18.09.2016 г., освен въдици, рибарски принадлежности и раница с червен цвят, в багажното отделение на автомобила, в джоб (отделение за вещи) на предната дясна врата на автомобила бил намерен нож с надпис върху острието от едната страна „С.“, с метална дръжка с орнаменти в кафеникав цвят, с обща дължина 28.5 см, с дължина на острието 16 см и широчина в основата му - 3.3 см. Този нож - иззет като обект № 1, по-късно бил изследван от СМЕ на веществени доказателства № 95/16 г. като обект № 6.

С три протокола от 18.09.2016 г. (л. 104, л. 105 и л. 106, т. 1 ДП) подсъдимият Д.Д. доброволно предал в РУ - К. дрехите, с които е бил облечен през вечерта на деянието и един нож, както следва:

- светла риза с къс ръкав, без надписи и емблеми, с два предни джоба и множество петна и пръски червено-кафяви на цвят;
- чифт маратонки, черен цвят, без връзки, марка „А.“ на езика, с номерация *;
- един елек, светъл на цвят, с джобове, марка „D.“;
- дънков панталон, тъмен на цвят, марка „L.“, скъсан в областта на коляното на левия крак;
- сгъваемо джобно ножче с черни чирени.

От заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебномедицинска експертиза на веществени доказателства (СМЕ на ВД) № 95/16 г. (л. 3, т. 3 ДП) се установило следното:

Кръвната група на пострадалия Д.Х.Д. е 0/α,β/, каквато е и кръвната група по системата АВО на подсъдимия Д. Т. Д..

По обекти №№ 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 и 15 има наличие на човешка кръв от кръвна група 0/α,β/ и може да произхожда от пострадалия Д.Х.Д.. и подсъдимия Д. Т. Д., които са със същата кръвна група, както и от всяко друго лице с тази кръвна група. Обектите, по които е установено наличие на човешка кръв са, както следва:

- обект № 3 - чифт черни чехли, номер 45 със зацапвания от вещество с червено-кафяв цвят, иззети с Протокол за оглед на местопроизшествие на л.а. „П.“, модел *с ДК № ** (л. 12, т. 1 ДП, препис - л. 110, т. 5 ДП) и са принадлежали на пострадалия;

- обект № 5 - марлен тампон със зацапване от вещество с червено-кафяв цвят, иззет с Протокол за оглед на местопроизшествие на л.а. „П.“, модел * с ДК № ** (л. 12, т. 1 ДП, препис - л. 110, т. 5 ДП);

- обект № 8 - марлен тампон със зацапване от вещество с червено-кафяв цвят, иззет с Протокол за оглед на местопроизшествие от 18.09.2016 г. на старите рибарници (л. 25, т. 1 ДП, препис - л. 113, т. 5 ДП);

- обект № 9 - къс дънков панталон с кафяв кожен колан и надпис „G.“, върху етикет от вътрешната страна, като по панталона и колана има зацапвания и пропивания от вещество с червено-кафяв цвят, с който е бил облечен пострадалият Д.Х.Д..;

- обект № 10 - боксерки с белезникаво лилав цвят и надпис „*“ върху етикет отпред, като по тях има зацапвания и пропивания от вещество с червено-кафяв цвят и са принадлежали приживе на пострадалия Д.Х.Д..;

- обект № 11 - светлосиня риза с къс ръкав, със зацапвания и пропивания от вещество с червено-кафяв цвят;

- обект № 12 - чифт черни маратонки с по три бели канта от страните и надпис „a“ и със зацапвания от вещество с червено-кафяв цвят;

- обект № 13 - светлосив елек без ръкави с джобове отпред и надпис „D.“, върху етикет от вътрешната страна, като по елека има зацапвания от вещество с червено-кафяв цвят;

- обект № 14 - тъмносин дънков панталон с надпис „L. J.” върху етикет от вътрешната страна, като по панталона има зацапвания и пропивания от вещество с червено - кафяв цвят.

(Обекти №№ 11, 12, 13 и 14 са били облекло на подсъдимия Д.Д. през вечерта на деянието, предадени от същия с горепосочените протоколи за доброволно предаване от 18.09.2016 г.)

- обект № 15 - чифт тъмнокафяви чорапи със зацапване от вещество с червено-кафяв цвят и са принадлежали приживе на пострадалия Д.Д.;

- обект № 16 - угарка от цигара с жълт филтър, върху която е установено наличието на човешка слюнка, иззета с протокол за оглед на местопроизшествие от 18.09.2016 г. на старите рибарници (л. 25, т. 1 ДП, препис - л. 113, т. 5 ДП).

Изследваните от СМЕ на ВД обекти с №№ 1, 2, 4, 6 и 7 представляват ножове.

Обект № 1 е сгъваемо ножче с едностранно заточено острие, дръжка с черни, релефни чирени и тирбушон, с надпис от едната страна ”V.”, с обща дължина в разгънато положение - 19 см, дължина на острието - 8.2 см и широчина в най-широката част - 1.5 см. предадено от подсъдимия Д.Д. с посочения протокол за доброволно предаване.

Обект № 2 е нож, с едностранно заточено острие, с надпис върху едната му страна „S.” и черно-бяла дръжка, обвита в прозрачно фолио, поставен в оранжева на цвят пластмасова ножница; общата дължина на ножа е 22.7 см, дължина на острието - 13 см, широчина в най - широката част - 2.4 см. Този нож е иззет като обект № 2 с протокол за оглед на местопроизшествие на л.а. „П.“, модел *с ДК № ** (л. 12, т. 1 ДП, препис - л. 110, т. 5 ДП), като не е разпознат нито от подсъдимия, нито от свидетелите К. и П., като свой.

По обект № 1 и № 2 няма наличие на кръв.

По ножове - обект № 4 и № 6, експертът установил наличие на кръв, която обаче, поради това, че е с минимално и недостатъчно за изследването количество и наличието на риск от пълното ѝ изразходване с традиционните серологични изследвания, не е изследвана за видова и

кръвнотипова принадлежност (при изслушването му пред окръжния съд, експертът е посочил допусната техническа грешка в изследователската част на експертизата - ред 15 от стр. 8, където погрешно е посочил, че се наблюдава аглутинация при обект № 6).

Обект № 4 представлява сгъваемо ножче с едностранно заточено острие, дръжка с черни чирени, метална халка в единия край и щипка за закрепване в другия, общата дължина на ножа в разгънато състояние - 19 см, дължината на острието - 8.7 см и широчина в най-широката част - 1.4 см. Този нож е иззет с протокол за оглед на местопроизшествие на л.а. „П.“, модел * с ДК № ** (л. 12, т. 1 ДП, препис - л. 110, т. 5 ДП, разпознат като свой от свидетеля К..

Обект № 6 е нож с едностранно заточено острие и метална дръжка с кафяви орнаменти, общата дължина на ножа е 28.2 см, дължината на острието - 16 см, широчина в най-широката част - 3.2 см. Върху едната страна на острието има надпис „С.“. В основата на другата му страна - зацапване от вещество с червено-кафяв цвят. Ножът е иззет с протокол за оглед на местопроизшествие от 18.09.2016 г. от предна дясна седалка на л.а. „О. К.“ с ДК № ** (л. 21, т. 1 ДП, препис - л. 112, т. 5 ДП), разпознат като негов от свидетеля П..

Обект № 7 представлява едностранно заточен нож с дръжка с кафяви чирени, закрепени с два метални нита. Ножът е поставен в кафява кожена ножница. Върху двете страни на острието са установени зацапания от вещество с червено-кафяв цвят. Общата дължина на ножа е 26.2 см, дължината на острието - 15.5 см, широчина в най-широката част - 2.9 см. Ножът е иззет с протокол за оглед на местопроизшествие от 18.09.2016 г. на старите рибарници (л. 25, т. 1 ДП, препис - л. 113, т. 5 ДП). Свидетелят К. е посочил, че този нож е на подсъдимия Д., което е потвърдено от последния.

Поради това, че от горепосочената експертиза, чрез която е установено наличието на кръв върху ножовете обект № 4 и № 6, кръвта не е изследвана за видова и кръвнотипова принадлежност, в хода на съдебното следствие пред окръжния съд е назначена експертиза, която да изследва кръвта върху тези ножове чрез ДНК профилиране. От заключението на изготвената ДНК експертиза № PG 178/DN A827072020 (л. 204 от НОХД) на вещевни доказателства се е установило, че биологичният материал върху

ножовете обект № 4 и № 6 по заключението на СМЕ на веществени доказателства № 95/16 г. не принадлежи нито на подсъдимия Д., нито на пострадалия Д..

В хода на досъдебното производство в заключенията на три съдебно-медицински експертизи (СМЕ) по писмени данни ножът, изследван като обект № 7 от СМЕ - ВД № 95/16 г., след оглед и допълнителни измервания на всички ножове (обекти с №№ 1, 2, 4, 6 и 7), е посочен като този, с който са причинени нараняванията на шията, гръдния кош и корема на пострадалия Д.Д.. Заключенията, съдържащи този експертен извод са, както следва:

- петорна СМЕ по писмени данни № 65-А/2017 г. (л. 27, т. 3 ДП),
- повторна седморна СМЕ по писмени данни и веществени доказателства № 417-А/2017 г. (л. 60, т. 4 ДП),
- допълнителна седморна СМЕ по писмени данни и веществени доказателства № 427-А/2018 (л. 19, т. 5 ДП).

Заключенията на всички тези СМЕ по писмени данни са еднопосочни относно вида и характера на нанесените телесни увреждания на пострадалия Д.Д., както и относно мястото, размера, дълбочината и посоката на съответното прободно - порезно нараняване. В заключенията на тези експертизи е посочено, че пострадалият Д.Д., по време на деянието на 18.09.2016 г., е получил:

- прободно - порезно нараняване в основата на шията в ляво със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, плевра, лява сънна артерия, лява подключична вена, тялото на третия гръден прешлен, с набиране на въздух в лявата плеврална кухина, въздушна емболия в дясната сърдечна половина и остра кръвозагуба. Раната на кожата е с дължина 27 мм. Единият от ъглите на раната е с форма на лястовича опашка. От раната започва раневия канал в посока отляво надясно, отгоре надолу и отпред назад. Дълбочината на раневия канал е 10 см. Вещите лица са посочили, че това нараняване осъществява медикобиологичния квалифициращ признак постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота;

- прободно - порезно нараняване на гръдния кош ляво

странично в осмо ляво междуребрие със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, плевра, осмо ляво ребро, долния дял на левия бял дроб, левия диафрагмален купол, дръжката на хоризонталната част на дебелото черво. Раната на кожата е с дължина 26 мм. Единият от ъглите на раната е с форма на лястовича опашка. От раната започва раневия канал в посока отляво надясно, хоризонтално. Дълбочината на раневия канал е с дълбочина не по-малко от 7-8 см. Вещите лица са посочили, че това нараняване осъществява медикобиологичния квалифициращ признак на нараняване, което прониква в гръдната и коремната кухина;

- прободно-порезно нараняване в долната трета на корема със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, коремница, тънко черво. Раната на кожата е с дължина 30 мм. Единият от ъглите на раната е с форма на лястовича опашка. От раната започва раневия канал в посока отпред назад, леко отдолу нагоре и леко отляво надясно. Дълбочината на раневия канал е не по-малко от 7-8 см. Вещите лица са посочили, че това нараняване осъществява медикобиологичния квалифициращ признак на нараняване, което прониква в коремната кухина;

- охлузвания на лицето и дясното коляно, които увреждания са от действието на твърди тъпи предмети и са причинили болка.

В заключенията е посочено, че нараняванията на шията, гръдния кош и корема са от нож с широчина на острието не по-голяма от 26 мм, измерена на 10 см от върха му и с широк гръб, на които признаци съответства само ножът, който е описан като обект № 7 в СМЕ на веществени доказателства № 95/16 г.

Вещите лица са заключили, че за причиняване на наранявания с остро оръжие и по-конкретно с ножа обект № 7 не е необходима твърде голяма сила на ударите.

Вещите лица, изготвили тези експертизи, са категорични и относно това, че непосредствена причина за смъртта на пострадалия Д.Д. е темповата кръвозагуба и въздушната емболия на сърцето, които са в резултат на нараняването в основата на шията в ляво.

В заключенията на трите СМЕ е посочено, че прободно - порезните наранявания на Д.Д. не са характерни за такива, причинени от собствена ръка, че те не могат да се получат при сборичкване, ако ножът е бил в ръката на пострадалия.

Експертните заключения са изведени въз основа на обясненията на подсъдимия Д.Д. от досъдебното производство по протокол за разпит на обвиняем от 18.09.2016 г. (л. 36, т. 1 ДП), като в повторната седмorna СМЕ по писмени данни и веществени доказателства и в допълнителната седмorna СМЕ по писмени данни и веществени доказателства вещите лица са изложили подробни съображения защо съобщеният от подсъдимия механизъм на схватката му с пострадалия, а именно - когато подсъдимият успял да се изправи, след нанесения му удар с нож от пострадалия Д., прегърнал тялото му в областта на торса, захващайки по този начин и лявата му ръка, като двамата били „в поза лице в лице“, ножът останал в дясната ръка на пострадалия, като двамата се сборичкали и „така сборичкани, здраво хванати, паднахме надолу от стената, от страната на реката, от страната на сухото място, като паднахме долу вече се бяхме разделили“, следва да бъде отхвърлен като невъзможен, поради следното:

При условие, че подсъдимият Д. е прегърнал здраво пострадалия Д. през торса, в позиция лице в лице, а дясната ръка на последния с ножа е била свободна, лявата част на шията, лявата на част на гръдния кош и коремът на пострадалия, не са били достъпни за нараняване с този нож. Дясната ръка на пострадалия с ножа, според коментиранияте обяснения на подсъдимия, е следвало да заобиколи и обгърне тялото на последния, което е невъзможно. Ако здравата прегръдка на подсъдимия е била откъм лявата страна на Д.Д., дясната ръка на пострадалия, въоръжена с нож, не е могла да достигне до местата, където са установени нараняванията, тъй като те са били защитени от тялото на подсъдимия.

Експертите са посочили, че, ако ножът е държан от пострадалия Д. с дясната ръка, дори и да не е бил вкопчен в схватка с подсъдимия Д., пострадалият не е бил в състояние неволно с ножа да проникне почти перпендикулярно на повърхността на тялото си в лявата част на шията и още по-малко в лявата част на гръдния си кош.

Обяснили са също защо следва да бъде изключена и хипотезата

от самонараняване на пострадалия при търкаляне по склона, а именно:

Ако се допусне, че Д.Д. се е търкалял по склона и в един момент е бил свободен от хватката на подсъдимия, режещият ръб на ножа, държан в дясната му ръка, би трябвало да е насочен надясно (преценено при изправено положение на пострадалия - негово дясно) при получаване на нараняванията на шията и гръдния кош. За да си причини нараняването на корема със същата своя ръка, пострадалият би трябвало да е прехвърлил захвата на ножа така, че режещият ръб да е наляво, т.е. обратно на раните на шията и гръдния кош. Такова действие той не би могъл да осъществи, търкаляйки се по склона, поради липса на време, обем на движение и особеностите на биомеханиката на ръката.

В тази връзка в заключението на допълнителната седморна СМЕ по писмени данни и веществени доказателства е пояснено следното:

Трите прободно - порезни наранявания, разположени в различни, важни анатомични области от тялото на пострадалия, са почти еднакво дълбоко проникващи, от 7-8 см до 10 см, и с посока към надлъжната, централната ос на тялото, което не е характерно за неволно самонараняване от собствената ръка. За да се получат в резултат на самонараняване от пострадалия при положение на търкаляне по склона, ножът би следвало да е държан от него в лявата му ръка, което може да обясни почти перпендикулярното разположение на раневите канали спрямо повърхността на тялото. Освен това всяка от раните е причинена от проникване с нож, с една и съща сила, след което ножът е бил изваждан, а при получаването на нараняването в корема, хватът на ножа е бил прехвърлен така, че режещият му ръб да е на 180° спрямо начина на проникването му в другите две части на тялото - шията и гръдният кош. И този механизъм на самонараняване (търкаляне по склона с нож в лявата ръка) е изключен като невъзможен, поради краткото време, за което се осъществява падането по склона. Вещите лица са обяснили, че в съдебно-медицинската практика има случаи на смъртоносно самонараняване по механизма на падане върху нож, държан в собствената ръка. Пояснили са обаче, че обичайно се касае за едно проникване и то в достъпна за ръката област, а ако има други наранявания, както се предполага при търкаляне по склон, те също са в достъпни области и никога с дълбочината на проникване на първото.

Отхвърляйки описания от подсъдимия механизъм като невъзможен, поради това, че не може да обясни характеристиките на претърпените от пострадалия наранявания, вещите лица са посочили, че тези наранявания могат да бъдат обяснени по механизма на нанасяне на три удара от чужда ръка, с почти еднаква сила, в три различни, жизненоважни области - шията от ляво, гърдният кош от ляво и коремът. Относно удара в корема сочат, че може да се нанесе без прехвърляне на ножа, а само с промяната на позицията на замаха при динамична ситуация.

Вещите лица са посочили също, че ударите с ножа са нанасяни не в статично положение, а в динамично развита се ситуация, като телата на пострадалия и нападателя са били в движение, както в право положение, така и върху терена.

В заключението на допълнителната седморна СМЕ експертното становище за отхвърляне като възможен на механизма за самонараняване на пострадалия при падане по ската е доаргументирано. Вещите лица са посочили, че с оглед на данните от протокола за огледа на местопроизшествие и приложения снимков материал на кървавите следи, следва да се приеме, че схватката е била осъществена на дигата и че не е имало търкаляне по склона. Пояснили са, че двамата участници в схватката са имали кървящи рани, които биха оставили кървави следи по склона, каквито не са описани при огледа на местопроизшествие.

В заключенията на горепосочените три СМЕ не е коментиран съобщеният от подсъдимия механизъм на схватката в Протокол за разпит на обвиняем от 06.07.2017 г. (л. 25, т. 4 ДП). В тези си обяснения подсъдимият не е изоставил тезата си за падане по южния скат, но е описал друг механизъм на спречкването между него и пострадалия върху билото на дигата. Според съобщеното от подсъдимия в посочения протокол за разпит от досъдебното производство, след като самият той паднал на земята, съборен от столчето, успял да се изправи и да хване лявата ръка на пострадалия отзад зад гърба му, стоейки зад него. Д.Д. продължил с дясната си ръка да замахва към подсъдимия с ножа. Подсъдимият, стоейки зад пострадалия, го сграбчил с двете си ръце под кръста и започнал да го върти, за да го събори, но не успял да го вдигне, защото пострадалият бил едър и висок. Успял обаче да спъне пострадалия и двамата паднали на земята, след което се изтърколили от

билото на дигата по ската.

Обясненият от подсъдимия Д.Д. в хода на съдебното следствие (л. 110 НОХД) механизъм на схватката между него и пострадалия е близък, но все пак различен от този в последните му обяснения от досъдебното производство. Тезата за падане по южния скат на счепкалите се мъже отново присъства. Според тези обяснения обаче, подсъдимият, след като бил съборен на земята, не успял да се изправи изцяло, а само да застане на колене. В тази позиция и с гръб към пострадалия, подсъдимият сключил двете си ръце около кръста му, като по този начин успял да прихване лявата ръка на Д.Д.. Дясната ръка на пострадалия, в която бил ножът, останала свободна и той продължил да замахва с ножа към подсъдимия, докато в един момент и двамата паднали на земята.

С оглед на обясненията на подсъдимия Д., дадени в хода на съдебното следствие относно механизма на схватката с пострадалия, е назначена допълнителна тройна СМЕ по този въпрос. Вещите лица, изготвили тази експертиза (л. 235 от НОХД), са изложили становище, че при описаната от подсъдимия ситуация в обясненията му в хода на съдебното следствие - на колене и в гръб спрямо пострадалия, държащ го през кръста - е била достъпна за самонараняване коремната област на пострадалия. Към заключението е приложена схема на получените от пострадалия прободно - порезни наранявания, чрез която е онагледена описаната във всички съдебномедицински експертизи различна посока на острата част на входните рани (тези в областта на шията и гръдния кош са в една посока, а тази на корема – в друга).

В хода на досъдебното производство са били назначени две комплексни съдебнопсихиатрични и психологични експертизи (КСППЕ) - № 94/2016 г. и № 11/2018 г. (л. 82, т. 1 ДП и л. 96, т. 4 ДП)

От техните заключения се установило, че по време на деянието подсъдимият Д. Т. Д. е могъл да разбира свойството и значението на действията си и да ръководи постъпките си. В тази връзка по отношение на установената след извършване на деянието концентрация на алкохол в кръвта на подсъдимия - 2.14 промила, в заключението на втората от експертизите е обяснено, че това алкохолно съдържание говори, че подсъдимият е бил в състояние на обикновено алкохолно опиване - средна степен. Вещите лица са

пояснили, че при всички случаи на обикновено алкохолно опиване се запазва ядрото на личността и постъпките на лицето могат да бъдат изведени от неговото мислене, възпитание и поведение извън интоксикацията, т.е., че в това си състояние подсъдимият Д. е могъл да разбира свойството и значението на действията си и да ръководи постъпките си. Експертите са заключили, че липсват данни да са настъпили промени в психичното му състояние към момента на извършване на деянието и след това, различни от състоянието на обикновено алкохолно опиване. Приетият алкохол е допринесъл за отпадане на задръжките и е улеснил извършването на деянието.

Вещите лица и от двете експертизи са категорични, че установеното психично заболяване на подсъдимия Д.Д. - Разстройство вследствие употреба на алкохол. Вредна употреба, код по М: F., му позволява да участва в различните етапи от наказателното производство и да дава достоверни обяснения относно фактите по делото.

В заключението на първата КСППЕ е посочено, че извършеното от подсъдимия на 17.09.2016 г. деяние е нормална психологична реакция на създалата се психотравмена ситуация, конфликт между него и пострадалия. Към момента на извършване на деянието подсъдимият Д. е изпитвал гама от негативни емоции, предизвикани от разразилия се конфликт между него и пострадалия. В тази връзка в заключението на втората КСППЕ е посочено, че психологичните преживявания и механизма на поведение на подсъдимия Д. Т. Д. на 17.09.2016 г. са израз на защитна реакция срещу нападението от страна на потърпевшия, която е недостатъчно обмислена и последиците от действията му не са преценени добре предвид алкохолното опиване и занижения самоконтрол. Налице е причинно - следствена връзка между извършеното деяние от подсъдимия Д. на 17.09.2016 г. и причиненото му телесно увреждане на същата дата. Според вещите лица деянието на подсъдимия се дължи и представлява защита на личността му от непосредствено нападение, извършено в условията на алкохолна улесненост.

В заключенията на двете КСППЕ е направен категоричен извод, че действията на подсъдимия не са осъществени в състояние на физиологичен афект, както и че отсъстват клинични и психологични данни извършеното да се дължи на уплаха или смущение.

Така описаната фактическа обстановка окръжният съд е приел за установена частично от обясненията на подсъдимия Д.Д., дадени в хода на съдебното следствие и тези, дадени в хода на досъдебното производство, приобщени по реда на чл. 279, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 НПК, частично от показанията на свидетелите К.К. и П.П. от съдебното следствие и от досъдебното производство, прочетени на основание чл. 281, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2, предл. 2 НПК, изцяло от показанията на свидетелката д-р Н. К. от съдебното следствие и тези от досъдебното производство, прочетени на основание чл. 281, ал. 5 вр. ал. 1, т. 2, предл. 2 НПК, изцяло от дадените в хода на съдебното следствие показания на свидетелите В.Д., Х.Д., М.К., С.Й., В.С., Н.К., Д.Д.***, Д. П. и И.К., както и от приложените по делото писмени и веществени доказателства. Приел е и заключенията на вещите лица като изготвени обективно, с необходимите професионални знания и опит в съответните области. В мотивите си окръжният съд е изложил и подробни съображения защо не е дал вяра на обясненията на подсъдимия в частта им, в която същият е отрекъл наличието на конфликт между него и пострадалия около огъня, предхождащ физическия сблъсък помежду им в по-късен момент, прекратен от свидетеля К., а е кредитирал с доверие показанията на свидетелите К. и П. относно същото обстоятелство; защо е отхвърлил като недостоверни показанията на свидетеля П. от досъдебното производство, че чул подсъдимия да казва „намушках го“, както и защо се е доверил на показанията на посочените двама свидетели, че мястото на физическия сблъсък между подсъдимия и пострадалия е било на билото на дигата край язовира. Изложени са и подробни съображения за кредитирането на обясненията на подсъдимия в частта им, в която твърди, че е бил в гръб, захванал лявата ръка на пострадалия, когато същият се е самонаранил, причинявайки си прободно-порезното нараняване в корема, за което се е позовал на заключението на последната СМЕ, както и относно приетото, че след това подсъдимият е успял да вземе ножа от ръката му и да му нанесе другите две прободно-порезни наранявания - в основата на шията вляво и в гръдния кош вляво, при което вече двамата са били в позиция лице в лице.

Неоснователно е възражението на защитата, че протоколите за оглед на автомобилите и на трупа са негодни доказателствени средства, тъй като при тяхното извършване са допуснати съществени процесуални нарушения. Същото възражение е било поддържано и в пледоариите пред

първата инстанция и обосновано отхвърлено като неоснователно. От формална страна и четирите протокола съдържат изискуемите реквизити по чл. 129, ал. 1 и ал.2 НПК. Процесуалното действие, по повод на което е съставен всеки от тези протоколи, е извършено от компетентен орган и с участието на поемни лица, съобразно изискването на чл. 156, ал. 1 НПК. Изтъкнатият от защитата довод, че извършените огледи са опорочени, тъй като поемните лица не били избрани от органа, извършващ съответното действие по разследването, не може да бъде споделен. Присъстващите на огледите поемни лица – Д. П. и И.К., са разпитани от окръжния съд като свидетели. В показанията си двамата са посочили, че по времето на извършването на огледите първият от тях е работил като екополицай в Община П., а вторият – като охрана в Община П., както и че късно вечерта на свидетеля Д. П. се обадил по телефона кметът на Община П., а на свидетеля И.К. – главният инженер на същата община, които им съобщили, че полицията се нуждае от съдействието им. Така двамата свидетели отишли до ФСМП - П., където били извършени първите огледи. Обстоятелството, че присъствалите при огледите поемни лица са осигурени чрез съдействие от общинската администрация на Община - П., поради късния час (преди и

след полунощ на 17/18.09.2016 г.) на действията по разследването, за които са били необходими, по което време едва ли е имало случайни минувачи, които да бъдат ангажирани с присъствие като поемни лица, само по себе си не е от такова естество, че да повлияе върху годността на извършените процесуално следствени действия, закрепени в съответния протокол. Местоработата и заеманата от свидетелите Д. П. и И.К. длъжност не сочи, който и да е от тях да е бил заинтересован по някакъв начин от изхода на делото. В доказателствените материали не се съдържат данни свидетелите П. и К. да са имали друго процесуално качество в рамките на настоящото наказателно производство. При тези данни настоящата инстанция също счита, че не е налице нарушение на забраната на [чл. 137, ал. 2 НПК](#), което да опорочава извършените процесуални действия.

Не се споделя и доводът на защитата, че посочените протоколи са опорочени, тъй като на свидетелите П. и К. не им били разяснени правата като поемни лица. Действително, в съставените протоколи за оглед не е

отбелязано уведомяването на поемните лица за правата им по чл. 137, ал. 4 НПК. От друга страна, в процесуалния закон няма изискване уведомяването за правата по реда на чл. 137, ал. 5 НПК да бъде отбелязано в съдържанието на огледния протокол. Очевидно е, че двете поемни лица са били запознати устно с техните права, тъй като в показанията си и двамата свидетели - П. и К., подробно разказват за възприетото от тях по време на извършените огледи и не споделят факти, които да поставят под съмнение обективността на отразеното в съответния протокол. Следователно, в случая са били изпълнени всички изисквания на закона, за да може поемните лица да осъществят основната си функция - да свидетелстват и гарантират срещу нарушения като независими участници за проведените пред тях действия на разследващия орган.

Не се споделя и становището на защитата, че протоколите за оглед на труп, на л.а. „П.“ и на л.а. - жълт на цвят („О. К.) следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност с още един аргумент – тъй като посочените в протоколите като запазили местопроизшествието полицейски служители – свидетелите С.Й. и В.С., през времето, през което е отбелязано, че тези процесуално-следствени действия са извършвани, са отвели подсъдимия за преглед и вземане на кръвна проба във филиал на СМП в гр. К.. Направените в тази връзка изводи на защитата, че местопроизшествието всъщност не е било запазено, се опровергават от показанията на свидетелите Й. и С.. От тях се установява, че двамата полицейски служители, след пристигането им пред сградата на ФСМП - П., само са охранявали периметър, включващ сградата на лечебното заведение, в което е бил трупът на пострадалия и паркираните пред сградата леки автомобили. Тази охрана те са осъществявали до идването на разследващите органи, които са започнали извършването на съответните процесуални действия и които, поради естеството си и обектите на оглед, е нормално да са започнали и приключили в различни часове. Посочените три огледни протокола не се дискредитират и от издадената от свидетеля С. заповед за задържане по ЗМВР, в която са посочени реалните дата и час на задържане и датата и часа на връчването ѝ на подсъдимия.

Не се споделя и становището на защитата, че като негодно доказателствено средство от доказателствената съвкупност следва да бъде изключен и протоколът за оглед на местопроизшествието от 18.09.2016 г. в

землището на с. В., общ. П.. Изтъкнатият в тази насока аргумент, че мястото на извършване на деянието не било запазено като местопроизшествие, преди извършване на огледа му, се опровергава от показанията на разпитаните свидетели. Действително, в показанията си свидетелите Д. П. и И.К. – поемни лица, твърдят, че когато те и други лица, ангажирани с участие в различно качество при извършване на този оглед, са пристигнали с няколко автомобила на място, не са заварили ничие присъствие. Свидетелите Н.К. и Д.Д.** – полицейски служители, посочени в протокола като запазили местопроизшествието, обаче сочат, че когато са пристигнали на мястото на деянието, заведени от единия от тримата рибари, са съблюдавали, до идването на следствено-оперативната група, никой да не доближава мястото на произшествието. При тези данни, защитната теза, че е допуснато нарушение по чл. 155, ал. 2 НПК, не може да бъде споделена. Извод, противен на направения, не следва и от факта, че при огледа на мястото на извършване на деянието, ножът - обект № 7, е намерен в канията си. От обясненията на подсъдимия и показанията на свидетелите К. и П. се установява, че преди да потеглят с автомобилите към болнично заведение, са събрали набързо багажа си. В така създадената ситуация и настъпилата суматоха, напълно е възможно някой от тримата да е решил да прибере и този нож, за което и го е поставил в канията му, след което да се е отказал.

В хода на въззивното следствие беше извършен преразпит на свидетелите К. и П., на подсъдимия и беше проведено повторно изслушване на вещите лице, изготвили съдебномедицинските експертизи по делото, които не внасят съществени изменения във възприетата от окръжния съд фактическа обстановка. Свидетелите К. и П. преповториха разказите си пред окръжния съд относно повода за отиването им на язовира, местоположението на въдиците на всеки от компанията и това на автомобилите на пострадалия и свидетеля К. на билото на дигата (вкл. със схема, начертана от свидетеля П. – л. 121 от ВНОХД), мястото на запаления огън и това на свидетелите и подсъдимия около него, действията на свидетеля К. по приготвянето на храната, вида на употребения алкохол и състоянието на подсъдимия, пострадалия и свидетеля П. в резултат на това, конфликта между подсъдимия и пострадалия около огъня и прекратяването му от свидетеля К., поредността и посоката на отдалечаване от огъня на подсъдимия и пострадалия, състоянието на пострадалия непосредствено след инцидента и действията на

двамата свидетели и подсъдимия по превозването му до ЦСМП – П., предприетото от полицейските служители след пристигането им в спешния център и по-късно, след връщането им на мястото на инцидента поотделно с К. и П.. При прочита им по надлежния ред двамата свидетели потвърдиха показанията си от досъдебното производство и пред окръжния съд относно това, че са чули тупурдия и шум от боричкане от посоката, в която са се отдалечили преди това подсъдимият и пострадалият, както и че са видели последният да пада на земята. Единствено свидетелят П. така и не можа да даде отново категоричен отговор на въпроса какво е казал подсъдимият, непосредствено след инцидента: „елате да видите какво стана“, „елате да видите какво направих“ или „намушках го“. Колебливостта в показанията на свидетеля П. относно изреченото от подсъдимия не можа да бъде преодоляна и след поставянето им в очна ставка, в която подсъдимият категорично отрече да е казвал посоченото от свидетеля на различните фази на наказателното производство, като заяви, че е извикал: „елате да видите какво ми направи“. Настоящата инстанция счита, че следва да се даде доверие на заявеното от подсъдимия по този въпрос, както е сторил и окръжния съд, като се вземе предвид и това, че то кореспондира с прочетените от досъдебното производство и потвърдени показания на свидетеля П. в частта им, в която е казал, че подсъдимият му се оплакал, че пострадалият го пернал с ножа по главата.

При предявяване на приложенияте към делото като веществени доказателства – ножове, свидетелите К. и П. разпознаха своите и категорично разпознаха този в кожената кания като ножа на подсъдимия, което, впрочем, не се отрича и от последния.

При повторното им изслушване вещите лица, изготвили всички СМЕ в хода на досъдебното и първоинстанционното съдебно производство по делото потвърдиха своите заключения, като заявиха, че и след изслушаните от тях показания на свидетелите К. и П. пред апелативния съд не са налице основания за промяна на направените изводи относно установените травматични увреждания на пострадалия и подсъдимия и механизма на причиняването им, включително с оглед промяната в обясненията на подсъдимия в хода на досъдебното и съдебното производство пред окръжния съд относно взаимното разположение на телата им с пострадалия по време на

физическия сблъсък между двамата и динамиката на движението им едно спрямо друго и на терена. Именно във връзка с обясненията на подсъдимия пред окръжния съд, вещите лице от последната тройна СМЕ потвърдиха и заключението си, че съобразно така описаното от подсъдимия взаимно положение на тялото му с това на пострадалия, едно от нараняванията на последния – това в коремната област, би могло да е причинено от самия него, като подчертаха обаче, че и трите рани са причинени с едно и също оръжие.

След изслушване на вещите лица подсъдимият Д. също пожела да даде обяснения. Поредните му обяснения са близки с последните предходни пред окръжния съд, като в тях подсъдимият наблегна основно на ударите, които му бил нанесъл пострадалия, на пияното състояние на последния и на влошените, след случилото се, отношения между него и свидетеля К., като продължи категорично да отрича изобщо да е държал нож по време на схватката с пострадалия.

С оглед на събраните във въззивното производство доказателства беше назначена и допълнителна седмorna СМЕ. От заключението на вещите лица – пет съдебни лекари и по един специалист в областта на гръдната и коремна хирургия (л. 190 – л. 242 от ВНОХД), се установява следното:

По отношение на вида и характера на нанесените телесни увреждания на пострадалия Д.Д.:

- едно прободно-порезно нараняване в основата на шията в ляво със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, плевра, лява сънна артерия, лява подключична вена, тялото на третия гръден прешлен, с набиране на въздух в лявата плеврална кухина, въздушна емболия в дясната сърдечна половина и остра кръвозагуба.

Кожната рана е с дължина 27 мм, с остър вътрешен ъгъл и външен ъгъл с формата на лястовича опашка.

От раната започва раневи канал в посока отляво надясно, отгоре надолу и отпред назад. По кожата на гръдния кош се вижда и праволинейна драскотина, започваща от външния ъгъл на раната с хоризонтална посока наляво с дължина 14 см.

По хода на раневия канал, започващ от раната в лявата

надключична област са намерени прерязани лявата сънна артерия и лявата подключична вена.

Раневият канал прониква в лявата плеврална кухина допирателно пред горно-вътрешната повърхност на плевралния купол и достига до тялото на третия гръден прешлен. Дължината на този канал е измерена на 10 см.

Проникването в лявата гръдна половина е довело до разхеметизирането ѝ с оформен пневмоторакс в лявата гръдна половина.

Установена е положителна проба за венозна въздушна емболия в резултат на нараняването на лявата подключична вена – основен клон на магистралната лява яремна вена.

Това нараняване е осъществило медико-биологичния квалифициращ признак постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота по смисъла на чл. 128 НК.

Това нараняване е и в основата на развитите се патологични процеси, които са причинили смъртта на Д.Д..

- едно прободно-порезно нараняване на гръдния кош ляво странично в осмо ляво междуреброе със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, плевра, осмо ляво ребро, долния дял на левия бял дроб, левия диафрагмален купол, дръжката на хоризонталната част на дебелото черво.

Кожната рана е с дължина 26 мм. с остър вътрешен ъгъл и външен ъгъл с формата на лястовича опашка, с център на 123 см. от петите.

Раневият канал започва от кожната рана, преминава през подкожие и мускулатура отляво гръдно, прониква в долния ляв край на лявата гръдна половина при срязано осмо ребро отляво, преминава през левия купол на диафрагмата и достига в левия горен край на коремната кухина, без да се засягат вътрекоремни органи.

Това нараняване е реализирало медико-биологичния квалифициращ признак - нараняване, което прониква в гръдната и коремната кухина по смисъла на чл. 129 т НК.

Пневмотораксът в лявата гръдна половина, както и нараняването на левия бял дроб и дръжката на дебелото черво са довели до

разстройство на здравето временно опасно за живота по смисъла на чл. 129 НК.

- едно прободно-порезно нараняване в долната трета на корема със засягане по хода на раневия канал на кожа, подкожие, коремница, тънко черво.

Кожна рана се намира в долната трета на корема, по срединната линия и на височина 101 см. от петите и е с характеристиката на горните две, с дължина 30 мм, но с вътрешен ъгъл форма на лястовича опашка, а външен - остър. От раната се вижда излязла тънкочревна примка.

Раневият канал е в посока отпред назад, леко отдолу нагоре и леко отляво надясно и е с дълбочина не по-малко от 7-8 см.

Това нараняване е осъществило медико-биологичния квалифициращ признак нараняване, което прониква в коремната кухина, по смисъла на чл. 129 НК.

Нараняването на тънкото черво е довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота, по смисъла на чл. 129 НК.

- охлузвания на кожата лицето и дясното коляно са над лявата вежда - с неправилна форма, размери 3,5/2,5 см. с дъно под нивото на околната кожа; в областта на лявата скула с размери 2/2 см; предната повърхност на дясното коляно - с неправилна форма, размери 3/3 см. и дъно под нивото на околната кожа.

Тези увреждания - две охлузвания на лицето и едно на дясното коляно, са повърхности и са причинили болка и страдание, без причинено разстройство на здравето, по смисъла на чл. 130, ал. 2 НК.

В резултат на получените наранявания е установено остро малокръвие (анемия на вътрешните органи и мускулатурата), както и са установени налични венозна въздушна емболия и левостранен пневмоторакс.

По отношение на механизма на получаване на всяко едно от установените наранявания на пострадалия Д.Д. и тяхната последователност:

- трите прободно-порезни наранява в основата на шията в ляво, по лявата гръдна половина и предната повърхност на корема са причинени от действието на предмет с остър връх и режещ ръб.

- охлузванията над лявата вежда и лявата скула и предната

повърхност на дясното коляно са причинени от тангенциалното действие на твърд тъп предмет.

- поради краткият период от време на нанасянето на травматичните увреждания е много трудно да се определи тяхната последователност, но като се има предвид, че нараняването в основата на шията в ляво е смъртоносно и че именно то е довело до смъртта на Д.Д., то най-вероятно същото е нанесено последно. Относно другите две прободно - порезни наранявания в лявата гръдна половина и предната коремна област, не може да се определи тяхната последователност на получаването им. Относно охлузванията над лявата вежда и по лявата скула и предната повърхност на дясната колянна става, те най-вероятно са получени при падането от собственият си ръст на земната повърхност, в агоналният стадий непосредствено преди настъпването на смъртта.

Острите оръжия, какъвто е ножът, проникват в тъканите с острия си връх и разрязват с режещия си ръб. Благодарение на тези си качества те могат да проникнат в тялото със сила само няколко килограма.

Като се има предвид мястото, където се намират прободно-порезните наранявания и това, че същите проникват пред кожа и подкожие, и мускули в гръдна и коремна кухина и не са срязани ребра или други костни скруктури, то силата с която са нанесени, е била от слаба до умерена.

По отношение на предмета, с който са причинени установените наранявания на пострадалия и възможно ли е той да е някой/някои от веществените доказателства - обект на изследване от съдебномедицинската експертиза на веществените доказателства:

Нараняванията на шията, гръдния кош и корема е възможно да са били причинени от един нож с параметри: ширина на острието не по-голяма от 26 мм, измерена на 10 см. от върха му и с широк гръб. Единственото годно средство да причини тези увреждания е ножът под № 7 в СМЕ на ВД № 95/2016 г.

По отношение на възможността някое от констатираните увреждания на пострадалия да е в резултат на самонараняване с оглед на версиите, посочени в обясненията на подсъдимия:

Като се вземат под внимание морфологичната характеристика

на прободно-порезните рани, тяхната дълбочина и посоката на раневите канали, то същите не е възможно са да причинени при самонараняване от страна на пострадалият Д.Д..

По отношение положението на телата на пострадалия и на подсъдимия - самостоятелно и комплексно, при получаване на установените увреждания:

Най-вероятно пострадалият Д. е бил с лице към извършителя при получаването на прободно-порезните наранявания. Подсъдимият също при нанасянето на прободно-порезните наранявания е бил с лице към пострадалия.

По отношение на причината за смъртта на пострадалия Д. и кога е настъпила:

Причината за смъртта на Д.Х.Д.. е острата кръвозагуба причинени от срязването на лявата сънна артерия и лявата подключична вена. Смъртта е регистрирана на 17.09.2016 г. в 21,45 часа.

По отношение на установените травматични увреждания на подсъдимия Д. Т. Д., механизма на причиняване и възможно ли е да са причинени от самонараняване:

- порезна рана на главата в лявата тилно-теменна;
- повърхностна порезна рана по гръбната повърхност на лявата длан;
- кръвонасядане по външната повърхност на лявата мишница;
- охлузвания по горната повърхност на лявото рамо и задната повърхност на двата лакътя.

Порезните рани по лявата тилно-теменна област и по гръбната повърхност на лявата длан са причинени от действието на предмет с остър връх и/или режещ ръб. Кръвонасядането по външната повърхност на лявата мишница е причинени от действието на твърд тъп предмет от удар или притискане със или върху твърд тъп предмет. Охлузванията по горната повърхност на лявото рамо и по задната повърхност на двата лакътя са причинени от тангенциалното действие на твърд тъп предмет.

Описаните травматични увреждания по съвкупност не могат да се причинят при самоувреждане.

По отношение на взаимното разположение на телата на пострадалия и подсъдимия, когато на последния са причинени травматичните увреждания:

Към момента на причиняване на порезните рани на Д.Д., последният и извършителят най-вероятно са се намирали в положение лице в лице, като пострадалият Д.Д. е възможно да е хващал с дясната си ръка за външната повърхност на лявата мишница на Д. и след това да е посегнал с предмет с остър връх и режещ ръб и да е порязал подсъдимия в лявата тилно теменна област и по гръбната повърхност на лявата длан.

На въпроса възможно ли е установените при пострадалия и подсъдимия травматични увреждания да са причинени от един и същ предмет и дали той е сред изследваните от СМЕ на веществени доказателства:

Причинените на подсъдимия травматични увреждания е възможно да се причинят от всяко средство с остър връх и режещ ръб. Всички веществени доказателства, които има остър връх и режещ ръб са годни да му причинят тези травматични увреждания. Посоченият като обект № 7, притежава параметрите както на оръжието, причинило нараняванията на пострадалия Д., така и на двете порезни наранявания на подсъдимия Д..

Настоящата инстанция кредитира заключението на допълнителната седморна съдебномедицинска експертиза като изготвено обективно, съответно на събраните по делото доказателства и с необходимите професионални знания и опит в съответните области.

Въз основа на събраните по делото доказателства и заключението на допълнителната седморна СМЕ, изготвена и приета в хода на въззивното производство, настоящият съдебен състав не споделя приетата за установена от окръжния съд фактическа обстановка в частта ѝ (отбелязана с курсив), относно следното:

- Пострадалият Д. *взел незабелязано ножа на подсъдимия, оставен до сака му, извадил го от канията и изненадващо за подсъдимия, го пернал с острието на ножа по главата*, като едновременно с това ритнал рибарското столче, върху което последният седял;

- *Подсъдимият паднал на земята, после се изправил на колене и в момент, в който пострадалият бил с гръб към него, сключил двете си ръце*

около кръста му, като по този начин успял да прихване лявата му ръка;

- Д.Д., който държал ножа в дясната си ръка, продължил да замахва с него към подсъдимия, опитвайки се да се освободи от захвата му. В резултат на това, пострадалият порязал с ножа подсъдимия в областта между първата и втората предкиткови кости на лявата ръка. В динамично развилата се ситуация, търсейки да удари с ножа подсъдимия, който бил провиснал зад гърба му, пострадалият се самонаранил, причинявайки си прободно-порезно нараняване в долната трета на корема;

- Подсъдимият успял да се изправи и да вземе ножа от ръката на Д.Д., след което изправен с лице срещу пострадалия, с ножа му нанесъл два удара в жизненоважни области - в основата на шията вляво и в гръдния кош вляво.

Приетото от окръжния съд, че пострадалият е нанесъл порезните наранявания на подсъдимия с ножа на последния, който взел незабелязано от багажа му, не се установява от събраните по делото доказателства и заключения на вещи лица. Всички заключения на СМЕ, включително и назначената във въззивното производство, са категорични, че порезните наранявания на подсъдимия са от действието на предмет с остър връх и режещ ръб, какъвто е по принцип и всеки нож. По делото е безспорно установено, че единствено върху ножа на подсъдимия (обект № 7) е установено наличието на човешка кръв, която, поради еднаквата кръвнотипова принадлежност на подсъдимия и пострадалия, може да произхожда от всеки от тях. Безспорно е също, че прободно – порезните наранявания на пострадалия са причинени с ножа на подсъдимия. Същевременно, отчитайки продължителността и динамиката на физическия сблъсък между двамата и взаимното разположение на телата им по време на причиняване на установените наранявания, настоящата инстанция счита, че не е имало ситуация, при която оръжието, носено от пострадалия, да е било отнето от подсъдимия, още по – малко е възможно да е имало подаване на ножа между двамата, посочено като абсурдно от вещите лица. В тази връзка следва да се имат предвид и предимствата на пострадалия откъм възраст и телосложение спрямо подсъдимия, което обективно изключва възможността ножът да е отнет от последния в схватката помежду им. Отделно от това, за извода, че уврежданията на подсъдимия са причинени от друго оръжие, са

показанията на свидетеля П.П., който сочи, че пострадалият е имал „някакво джобно ножче .... от тези от магазина за един лев, такива мънички.“. Вярно е, че нож с такива характеристики не е намерен на мястото на произшествието, а сред иззетите и приложени по делото като веществени доказателства ножове, свидетелят П. не разпознава този на пострадалия. Въпреки това съдът счита, че установените порезни наранявания на подсъдимия са причинени с друг, различен от този на подсъдимия нож, който пострадалият е носил. Дали това е бил неговият, описан от свидетеля П. или друг нож, е без значение за фактологията по делото, с оглед заключението на вещите лица, че оръжието, с което са нанесени порезните рани на подсъдимия е било с остър връх и режещ ръб, каквито има всеки нож. Предвид липсата на други, освен двете, наранявания на подсъдимия, това оръжие не е било използвано повече от пострадалия срещу него по време на продължилата схватка между тях.

Подсъдимият е успял да вземе собствения си нож преди заставането му лице в лице с пострадалия, след което му нанесъл трите прободно - порезни рани, от които последна е безспорно тази в областта на шията, довела до смъртта на пострадалия, за което са категорични всички заключения на СМЕ.

Приетото от окръжния съд, че, преди нараняването на пострадалия, подсъдимият му бил в гръб, на колене на земята, сключил двете си ръце около кръста му и прихванал лявата му ръка, при което пострадалият, замахвайки с ножа към него го наранил в областта на лявата ръка и се самонаранил в корема, се подкрепя единствено от обясненията на подсъдимия и изготвеното във връзка с тях заключение на последната СМЕ, назначена от окръжния съд. Така приетите за установени факти не се подкрепят от заключенията на всички останали СМЕ. В динамично развилата се ситуация, дори да е имало такова прихващане на пострадалия отзад от подсъдимия, то телата на двамата не са били в това положение едно спрямо друго в момента, в който са нанесени всички прободно – порезните рани на пострадалия, включително и тази в корема. Този извод се налага от заключенията на останалите СМЕ, които са категорични, че всички тези наранявания са били причинени в положение лице в лице на подсъдимия и пострадалия (с различни нюанси – напр., леко встрани), както и че раната в областта на корема не е в резултат на самонараняване от пострадалия, а е нанесена от подсъдимия.

С оглед на изложеното, по отношение на схватката между подсъдимия и пострадалия на билото на дигата край язовира, настоящият съдебен състав приема за установено следното:

Когато отишъл при него, пострадалият ритнал с крак малкото сгъваемо столче, на което седял подсъдимият, като същевременно му нанесъл два удара с нож, който държал в дясната си ръка, един - в лявата тилно - теменна област и един - в лявата ръка. В резултат на нападението срещу него подсъдимият паднал на земята и се претърколил. При изправянето си подсъдимият успял да вземе намиращия се в близост до столчето нож. Застанал срещу подсъдимия, държейки ножа в дясната си ръка. Телата на двамата са били изправени с лице един към друг. В това положение подсъдимият нанесъл на пострадалия три удара, с които му причинил установените прободно-порезни наранявания, последното от които било това в областта на шията. От раните на пострадалия се стичало огромно количество кръв по краката му и на земята, като след последния удар с ножа той паднал на земята по гръб.

Тази част от фактическата обстановка, различна от приетата от окръжния съд, съдът приема за установена частично от обясненията на подсъдимия, от показанията на свидетелите К. и П. и от заключенията на всички СМЕ, с изключение на допълнителната тройна СМЕ, назначена в хода на първоинстанционното съдебно следствие. Във всички свои обяснения, дадени в хода на досъдебното и съдебно производство, подсъдимият категорично отрича да е държал нож, с който да е причинил дори и едно от нараняванията на пострадалия, като в различните етапи на наказателното производство дава различни описания на взаимното разположение на телата им едно спрямо друго и спрямо терена – от позиция лице в лице, в която подсъдимият прегърнал пострадалия, който държал в дясната си ръка нож, с който замахвал към него, последващо падане на двамата на земята и претърколването им надолу от дигата (л. 36, т. I от ДП), в следваща позиция – подсъдимият прихванал откъм гърба пострадалия, който държал в дясната си ръка нож, с който замахвал към него, като двамата били в право положение, след което се претърколили надолу от дигата, на около 1-2 м по наклона (л. 25, т. IV от ДП) и накрая – подсъдимият бил на колене зад гърба на пострадалия, успял да прихване лявата му ръка, докато той размахвал дясната

си ръка, в която държал нож, към него, след което се претърколили, телата им се разделили и подсъдимият изтичал и извикал в посока на свидетелите край огъня (л. 110 – л. 112 от НОХД и л. 142 – л. 143 от ВНОХД). Заявеното от подсъдимия, в посочената му част, се опровергава, на първо място, от заключенията на всички СМЕ, с изключение на тройната такава, назначена с оглед последните обяснения на подсъдимия пред окръжния съд за взаимното положение на телата им по време на схватката с пострадалия. Експертите са категорични относно това, че:

- съобразно данните от огледа на местопроизшествието и приложения снимков материал, схватката е била осъществена на дигата и не е имало търкаляне по склона;

- при пострадалия са установени три прободно – порезни рани, като всяка от тях е причинена от чужда ръка, няма самонараняване, вкл. и в областта на корема;

- тези наранявания не могат да бъдат получени при сборичкване и търкаляне по терена при това сборичкване;

- при причиняване на трите прободно – порезни наранявания на пострадалия, той и извършителят са били в право положение лице в лице един спрямо друг и динамично движение на телата им;

- прободно – порезните наранявания на пострадалия са причинени от ножа, описан под № 7 в СМЕ на веществените доказателства.

На второ място – по делото е безспорно установено, че ножът – обект № 7, е собственост на подсъдимия и е бил на мястото на произшествието, което не се отрича и от самия него.

На трето място - по делото е безспорно установено, че ножът – обект № 7, е иззет от мястото на произшествието, няколко часа след инцидента.

На четвърто – по делото е безспорно установено, че по ножа – обект № 7 има наличие на човешка кръв, която, поради еднаквата им кръвногрупова принадлежност, може да бъде и от пострадалия, и от подсъдимия.

- На последно, но не и по значение – от показанията на свидетелката д-р К. се установява, че при пристигането им в ФСМП – П., на

въпроса й кой е наръгал пострадалия, подсъдимият Д. отговорил: „Аз го наръгах“.

Така установената фактическа обстановка, с направените по-горе корекции от въззивния съд, не води до промяна на направените от окръжния съд изводи, че подсъдимият Д. Т. Д. е осъществил от обективна и субективна страна признаците на състава на престъплението по чл. 119 вр. чл. 115 НК за това, че на 17.09.2016 г., в землището на с. В., общ. П., област С.З., умишлено е умъртвил Д.Х.Д., като убийството е извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана, поради което го е оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 115 НК.

От обективна страна безспорно и категорично е установено, че подсъдимият Д. на посочените време и място е нанесъл на пострадалия Д. чрез три удара с нож три прободно - порезни наранявания - в основата на шията вляво, в гръдния кош вляво и долната трета на корема, като непосредствена причина за смъртта на пострадалия е темповата кръвозагуба и въздушната емболия на сърцето, които са в резултат на нараняването в основата на шията вляво. С тези си действия подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние на престъплението убийство чрез оказано от негова страна физическо въздействие спрямо жертвата, изразяващо се в нанасяне на целенасочени удари с нож в жизненоважни части на тялото. В резултат на получените от тези удари травматични увреждания и по-конкретно - в резултат на причинените увреждания от прободно-порезното нараняване на шията вляво, е настъпила за кратко време биологичната смърт на пострадалия. Следователно е налице причинно-следствена връзка между деянието на подсъдимия и настъпването на смъртта на пострадалия, като в случая причинно-следственият процес, поради настъпилата темпова кръвозагуба и въздушна емболия на сърцето, се е развил за кратко време.

Също от обективна страна, подсъдимият е действал при условията на неизбежна отбрана, пределите на която е превишил. По делото е безспорно установено, че физическият конфликт между подсъдимия и пострадалия е инициран от последния. Подсъдимият е седял на рибарското си столче, встрани от компанията около огъня, когато е бил изненадан от пострадалия, който ритнал рибарското столче, върху което седял и го наранил

с носения нож, при което му причинил порезни рани. Действията на пострадалия представляват противоправно нападение, което пряко и непосредствено е застрашило живота и здравето на подсъдимия. Подсъдимият е възприел това нападение като безусловно опасно за него и след като успял да вземе своя нож нанесъл на пострадалия три прободно-порезни наранявания, последната от които е довела до смъртта му. Чрез нанасянето на три последователни удара с ножа в жизненоважни части на тялото на пострадалия със сила, достатъчна да му причини тежки, животозастрашаващи наранявания, избраната от подсъдимия защита категорично не съответства на силата и опасността на нападението спрямо него, поради което е убийството е извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана.

Правилен е изводът на окръжния съд, че действията на подсъдимия не са били в резултат на уплаха или смущение по смисъла на чл. 12, ал. 4 НК. Изложените в тази връзка подробни мотиви се споделят напълно, поради което е ненужно да бъдат преповтаряни.

Правилно е прието, че от субективна страна подсъдимият е извършил престъплението с пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал и целял тяхното настъпване.

При индивидуализацията на наказанието на подсъдимия Д. окръжният съд е взел предвид степента на обществена опасност на деянието и тази на дееца, както и всички обстоятелства, обуславящи наказателната му отговорност. Като смекчаващи обстоятелства са отчетени чистото му съдебно минало, възрастта му към момента - на 70 години; семейното му положение - съпруг, баща и дядо, трудовата му ангажираност до пенсионирането му по болест, инцидентния характер на извършеното и оказването на помощ на пострадалия непосредствено след извършеното деяние, а като отегчаващи - опита на подсъдимия за физическа саморазправа с пострадалия още около огъня, предшестваш деянието, който е повлиял на последващото поведение на последния, степента на алкохолното опиянение, в което е бил подсъдимият към време на извършване на деянието, въпреки че несъмнено е съзнавал в резултат на житейския си опит какво въздействие има върху поведението му, съчетано с характеровите му особености, употребата на алкохол. При така

отчетените обуславящи отговорността обстоятелства и тяхната тежест, правилно първоинстанционният съд е определил наказанието на подсъдимия Д. при условията на чл. 54 НК, при лек превес на отегчаващите такива, в размер на три години лишаване от свобода.

Наложено на подсъдимия наказание е справедливо и напълно съответства на степента на обществена опасност на деянието и на личната му обществена опасност, поради което направеното с протеста и от частните обвинители и техния повереник искане за увеличаване на неговия размер е неоснователно. Действително, убийството е тежко по вид престъпление. В конкретния случай обаче характеристиките, свързани с изпълнителното му деяние и личността на дееца, както и обстоятелствата, при които е извършено, не повишават чувствително обществената му опасност и морална укоримост, за да водят до извод за несправедливост на наложеното наказание и до необходимост от по - засилена наказателна репресия спрямо подсъдимия.

Правилен е изводът на окръжния съд, че в случая са налице основанията на чл. 66, ал. 1 НК, поради което така наложеното на подсъдимия наказание три години лишаване от свобода следва да бъде отложено за изтърпяване с изпитателен срок от пет години, считано от влизане на присъдата в сила. Обосновано е прието, че с оглед данните за личността на подсъдимия и за постигане на целите на наказанието, не се налага социалното му изолиране.

Правилно, на основание чл. 59 НК, окръжният съд е приспаднал от така наложеното на подсъдимия Д.Д. наказание лишаване от свобода времето, през което същият е бил задържан по ЗМВР, по чл. 64, ал. 2 НПК и спрямо него е била взета мярка за неотклонение „домашен арест“, считано от 17.09.2016 г. до 17.05.2017 г.

Правилно окръжният съд се е разпоредил с приложените веществени доказателства и е възложил в тежест на подсъдимия направените по делото разноси за възнаграждения на вещи лица и тези от частните обвинители за повереник.

При извършената служебна проверка въззивната инстанция не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на атакуваната присъда.

В хода на въззивното производство са направени разноски за възнаграждение на вещи лица и пътни разноски в общ размер на 5 176,98 лв., които, на основание чл. 189, ал. 3 НПК, подсъдимият следва да бъде осъден да заплати.

С оглед на изложеното, въззивният съд счита, че протестът и жалбите са неоснователни, а атакуваната с тях присъда следва да бъде потвърдена, поради което и на основание чл. 338 вр. с чл. 334, т. 6 НПК,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260002/01. 02.2021 г., постановена по НОХД № 463/2019 г. по описа на Старозагорския окръжен.

На основание чл. 189, ал. 3 НПК **ОСЪЖДА** подсъдимият Д. Т. Д., със снета по делото самоличност, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Апелативен съд – Пловдив. сумата от 5 176,98 лв. (пет хиляди сто седемдесет и шест лева и деветдесет и осем ст.), представляваща направените в хода на въззивното производство разходи за възнаграждения на вещи лица и пътни разноски.

Решението подлежи на протест и обжалване пред ВКС в петнадесетдневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____